

Det er imidlertid ganske overladt til den enkelte skole, om den vil udnytte disse muligheder for specialundervisning m. v. Elever, der har behov for specialundervisning eller anden specialpædagogisk bistand, kan således komme i en situation, hvor de er henvist til at få hele deres undervisning i folkeskolen, fordi det er deres eneste mulighed for at få den nødvendige hjælp og støtte.

Efter forslaget vil de private skoler i princippet blive forpligtet til at sørge for, at de handicappede elever, som indmeldes i skolerne, og hvis udvikling kræver en særlig hensyntagen eller støtte, kan få den nødvendige specialundervisning eller anden specialpædagogisk bistand på samme måde som folkeskolens elever. Denne forpligtelse kan dog fortsat opfyldes på flere måder, idet skolen har valget mellem:

- 1) selv at etablere specialundervisning,
- 2) at henvise eleverne til specialundervisning ved en anden friskole eller privat grundskole, og
- 3) at henvise eleverne til folkeskolens specialundervisning i den kommune, hvori den private skole ligger (skolekommunen).

Hvis eleven ikke er hjemmehørende i skolekommunen, hvad ofte kan være tilfældet for privatskoleelever, kan skolekommunen kræve elevens hjemstedskommune for udgifterne, medmindre undervisningen er indrettet eller bekostes af amtskommunen.

Det skærpede krav til de private skoler med hensyn til specialundervisning må antages fuldt ud at blive opvejet af, at skolerne får henvisningsret til folkeskolen i skolekommunen i stedet for til folkeskolen i elevens hjemstedskommune.

Også for så vidt angår skolepsykologisk bistand foreslås det, at det er skolekommunen, der skal sørge for denne, men her finder man ikke grundlag for at åbne mulighed for refusion fra elevens hjemstedskommune. Endelig foreslås det, at skolerne ligesom hidtil skal have mulighed for helt eller delvis selv at sørge for skolepsykologisk bistand.

Efter den nugældende lov skal de private skoler indrette specialundervisningen efter de for folkeskolen gældende regler, medens specialundervisningen efter lovforslaget skal indrettes efter regler, der fastsættes af undervisningsministeren. Det er ikke tanken hermed at stille de private skoler ringere, men at skabe mulighed for, at der efter forhandling med skoleorganisationerne fastsættes regler, der tager hensyn til de private skolars særlige forhold og muligheder på dette område.

Til § 4.

Efter den gældende lov kan en privat skole påtage sig undervisning i hjemmet af elever, som midlertidigt på grund af sygdom eller invaliditet ikke kan følge skolens almindelige undervisning (§ 4, stk. 2).

Efter forslaget får den private skole pligt hertil (nr. 1) og til at give supplerende undervisning eller anden faglig støtte til elever, der gennem længere tid har været uden undervisning, eller som har skiftet skole (nr. 2), og til at henvise fremmedsprogede elever til den modersmålsundervisning, som måtte være indrettet for folkeskolens elever i området (nr. 3). Reglerne under nr. 1 og 2 har tilsvarende begrundelse som forslaget om, at det pålægges de private skoler at sørge for specialundervisning, jfr. bemærkningerne til § 3.

Med hensyn til modersmålsundervisning for fremmedsprogede elever bemærkes, at bestemmelsen ikke tager sigte på private skoler, der specielt henvender sig til fremmedsprogede elever, og hvor undervisningen i elevernes modersmål derfor indgår i skolens almindelige undervisning.

Til § 5.

I folketingets undervisningsudvalgs betænkning af 19. maj 1976 over forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private realskoler m. v. har udvalget – i overensstemmelse med ministerens svar på et af udvalget stillet spørgsmål – opfordret ministeren til at søge spørgsmålet om undervisning i fritiden for privatskoleelever afklaret ved den kommende revision. Bestemmelsen imødekommer denne opfordring. Efter udkastets § 14, stk. 2, kan undervisningsministeren fastsætte regler om et højeste forbrug af timer ved undervisning i fritiden som grundlag for statstilskuddet.

Nærmere regler vil først kunne fastsættes, når man kan få oplysning om, i hvilket omfang denne undervisning tilbydes i folkeskolen.

Til § 6.

Bestemmelsen om, at skoleåret ved en privat skole begynder den 1. august, står i den gældende lov i § 1, stk. 4, medens bestemmelsen om, at skoleåret normalt omfatter 200 skoledage, er ny og svarer til det, der gælder for folkeskolen.

Til § 7.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 5 som affattet ved lov nr. 327 af 10. juni 1976 med følgende ændringer:

Det foreslås, at oprettelse af en privat skole også skal anmeldes for undervisningsministeriet. Bag-